

Forfatter: Bang, Herman

Titel: Udrag fra LES QUATRE DIABLES

Citation: Bang, Herman: "Værker i Mindeudgave", i Bang, Herman: *Værker i Mindeudgave*, Gyldendal, 1920-1921, s. 219. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bang02val-shoot-idm140611309261616/facsimile.pdf> (tilgået 10. juli 2024)

Anvendt udgave: Værker i Mindeudgave

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

Han så de tiskende Par, der gik frem og tilbage trykkende sig ind til hinanden. I Skyggen næbbedes de og lo forliebt. Kvinder vrikkede, og Mænd svajede Ryg, kroende sig for hinanden som Markens Dyr, der vil parres . . . . .

Pludselig lo Fritz kort og brat.

Han tænkte paa Klovnen Tim, som de kaldte Herren med Hundene: ja han havde haft Ret.

Fritz så Tim for sig med hans Ansigt, stille og lige, sørgmodigt ligesom paa en Billedstøtte, med Munden buet og rød og fin og tungsindig, som en Kvindes Mund.

Fritz så ham hjemme i hans Logis, den store Stue, hvor han havde bygget Hus til sine Hunde, et Hus med to Etagér, hvor alle Hundene boede over hinanden . . .

Der laa de, Dyrene, hver i sit Rum, stille, med Hovedet ud af Hullet og bare stirrede, med Øjne, der var ligesaa sørgmodige som Tims.

Og Tim sad midt iblandt dem.

Saadan et stiltfærdigt Selskab som det var . . . .

Alle Hundene var kastrerede.

Tim havde faaet et nyt Dyr. En Dag, Fritz kom derop, laa det blodigt og lemlæstet paa et Tæppe.

— Saa, sagde Tim og så ned paa den saarede Hund med sine matblanke Øjne: nu er det Dyr mere menneskeligt end Menneskene . . . .

Ja, Tim havde Ret: Menneskene var Dyr. Der var ingen Forskel paa denne Verdens Skabninger: Blev vi ikke Alle født i en Pøl af Blod, og vi døde i en Pøl af Stank.

Og de Livsens Øjeblikke, hvor vi levede, var dyriske, saa dyriske som Begyndelsen var og Enden var.

Fritz blev ved at se ud paa disse Par, som kurrende gik forbi, og han betoges af et tilbagestængt, ætsende Raseri mod disse Taa-løbere, Øjesmiskere, Hyklere:

Dyr var de, Dyr, som vilde mætte sig.

Taaber var de: Taaber var vi alle.